

Scénář k reportáži s paní Mariannou Pevnou ZŠ Mlýnská Mohelnice

Paní Pevná se narodila v roce 1938 a podle její matky svým narozením přinesla válku. Jelikož bydleli v Sudetách, tak měli spoustu německých kamarádů. Vlivem myšlenek Hitlera se vztah některých sudetských Němců vůči Čechům změnil. To si zažila paní Pevná na vlastní kůži, když potkali na výletě na Ještěd rodinu jednoho jejího německého kamaráda.

MP:

„Mamka říkala, že by chtěla nějakou limonádu. Načež tahle paní šla k číšníkovi a říkala: ‚Nic jim nedávejte. To jsou Češi.‘ ”

I když válka už utichala, tak přišly další potíže. Těmi potížemi byla sovětská letadla, která ničila silnice a tím ohrožovala lidi, kteří po nich chodili.

MP:

„Oni tak naletěli z vrchu nad tu silnici a teď to tam střílelo po té silnici. A maminka křičela z druhé strany silnice: ‚Nechod’ za mnou, protože kdybych bývala šla za tou maminkou, tak bych to chytla.‘ ”

Tím ale problémy neskončily. Po skončení války proběhl odsun Němců, nejprve však byli Němci posláni do sběrných táborů. Mezi těmito Němci byly také kamarádky paní Pevné.

MP:

„Nejdřív jsme si vzaly od dědečka z pytlíku trošku tabáku a nabídly jsme vojákovi tabák. Jenomže dědeček na to přišel, tak jsme dostaly vyhubováno, na co bereme ten tabák. Lhát jsme nechtěly, tak jsme prostě řekly pravdu. Víte, co jsme poté udělaly? U nás v zahradě rostly slunečnice. A ony když už dozrávají, tak dole vždycky zůstávají zkroucené a suché listy. Tak jsme tyhle listy, zkroucené a suché, podrtily, daly jsme je do pytlíka a nesly jsme to vojákům, aby nás pustili za holkami. Oni nás tam pustili a když už jsme viděly, že to máme takhle dobrý, tak jsme tam propašovaly i toho kanára i tu školní tašku.‘ ”

Poté co byly kamarádky odsunuty, začaly si s paní Pevnou psát dopisy.

MK:

„Němci měli na ně pochopitelně pifku. Strašně je neměli rádi a říkali jim, že jsou to ‚ruksakoví‘ Němci a že s nimi nechtějí mít nic společného. Takže dostali třeba za týden kilo chleba. S tím se museli nějak vyrovnat, protože víc nedostali.‘ ”

O tom, že stará přátelství nerezaví, se paní Pevná přesvědčila jeden rok na Mikuláše.

MK:

„Kdosi zazvonil a já jsem šla ven. Stál tam takový starší holohlavý pán, a říkal mi: ‚Ty seš Mája?‘ A já povídám: ‚Ano, já jsem Mája.‘ A on mně říkal: ‚Tak já jsem ten kamarád tvého bráchy.‘ ”

Paní Pevná se v životě držela jednoho motta.

MK:

„Já chci jenom pravdu. A můj muž mi kolikrát řekl: ‚Prosím tě, a kdo je na tu tvou pravdu zvědavý?‘ Protože já jsem furt říkala: ‚Pravdu, pravdu, říkejte mi pravdu, nelžete mě.‘“